

KOB – Kürtçe TV ve radyo...

TC’nin Avrupa Birliği’ne (AB) üye olmasının hangi yoldan geçmesi gerektiğini gösteren ve yürünecek bu yolda TC’nin atması gereken adımların neler olduğunu ortaya koyan “Katılım Ortaklığı Belgesi” (KOB) 8 Kasım 2000 tarihinde kamuoyuna açıklandı.

Ardında Aralık ayı ortalarında Fransa’nın Nice şehrinde gerçekleştirilen AB zirvesiyle AB açısından KOB’a da son biçimi verildi. Şimdi sırada, TC’nin KOB’a göre kısa ve orta vadeli taleplerden hangilerini ve hangi zaman içinde gerçekleştirmeye çalışacağını açıklayacağı “Ulusal Program”ı ortaya koyması duruyor.

AB’nin KOB ile TC’ye öngördüğü “ev ödevleri”nin toplamı 112’dir. Bunlardan 52’si 2001 yılı sonuna kadar çözülmesi gereken kısa vadeli, 60’ı ise 2004 yılına dek çözülmesi gereken orta vadelidir. Nice zirvesinde açıkça ortaya konduğu gibi TC AB’ye 2010 yılından önce üye olamayacak. Yani TC “ev ödevlerini” zamanında yerine getirirse bile, TC’nin AB’ye üye olması yaklaşık 2015 yılına kadar sürecektir.

TC’nin AB’ye üye olması konusunda AB’nin tavrı Türk hakim sınıfları arasındaki AB’ye “bir an önce üye olmak için taleplerin yerine getirilmesi gerektiği” konusundaki çelişkilere de yeni bir biçim vermektedir. AB’ye üyelik konusundaki siyasetin gözden geçirilmesi talepleri yüksek sesle dilelendirilirken, aynı zamanda “madem ki 2010 yılına kadar AB’ye üye olmayacağız, o zaman ev ödevlerini yerine getirmeyi sürece yayarak gerçekleştirelim” vb. yönlü tavırlar takınılmaktadır.

Bu durumu hakim sınıflar aynı zamanda kendi aralarındaki çelişkileri gidermek için de kullanmaya çalış-

maktadır. Tabii ki bu, hiç de istedikleri gibi olmuyor. TC’nin AB’ye üye olması için ilişkileri sürdürmekle görevlendirilen Başbakan Yardımcısı Mesut Yılmaz, KOB’da ortaya konan “ev ödevleri”nin en kısa sürede yerine getirilmesi gerektiğini, bu çerçevede Kürtçe TV, radyonun savunuculuğunu yapıyor. Ardında MİT Müsteşarı Atasagun da benzeri yönde açıklamalarda bulunuyor. Tam, kamuoyu “devletin siyaseti belli” diyecekken, araya Genelkurmay girip tersi yönden tavrı takınıyor. Ortaya çıkan resim Genelkurmay ile koalisyon hükümetinin ortaklarından MHP’nin aynı yaklaşıma sahip olduğu; hükümet içindeki bu çelişkinin MİT açıklamasıyla MHP’nin ikna edilmesi biçiminde giderilmeye çalışıldığı biçimindedir.

Medyada çıkan Genelkurmayın AB’ye üye olmaya karşı biçiminde haberler sonrasında Genelkurmay yeniden açıklama yaparak AB’ye karşı olmadığını ilan etmektedir. Böylece sonuçta hakim sınıflar şu ya da bu konudaki farklı yaklaşımlarına rağmen, AB’ye üye olma bağlamında görüşbirliği içinde oldukları görüntüsünü vermektedirler. Şimdi Türk hakim sınıflarının kendi aralarında yürüyen tartışmalar –AB ile tartışmalarda Kıbrıs sorunu vb. dışında– vitrinin nasıl düzenleneceği üzerinedir. Genelde AB’ye üyelik konusunda hemfikir olma görüntüsünü verseler de, “ev ödevleri”nin yerine getirilmesi konusundaki bazı çelişkileri kamuoyundan gizleyemiyorlar, tartışmalar kamuoyuna da yansıyor. KOB’un açıklanması sonrasında hakim sınıflar arasındaki çatışmaları gösteren ve öne çıkan tartışmalardan biri Kürtçe TV, radyo ve eğitim sorunu oldu.

KOB’un hazırlanması sürecinde Türk hakim sınıflarının en büyük ça-

balardan biri, Kürtlerin ulus olarak varlığının inkârı temelinde, Kürtlerin “azınlık” olarak da KOB’da yer almasını sağlamaya yönelikti.

Bu bağlamda yürütülen tartışmalarda Türkiye’de kimin azınlık olduğunun Lozan Antlaşması’yla belirlendiği, yeniden bir “azınlık” belirlemenin mümkün olmadığı, eğer Ermeni, Rum, Yahudi’ler dışında azınlıklar olsaydı Lozan’da belirlenirdi vb. denerek Kürtler “azınlık” olarak bile kabul edilmedi, edilmiyor...

Türk hakim sınıfları tüm gücüyle “azınlık” tanımının sadece din’i temelde, yani Türkiye’de sadece müslüman olmayanların azınlık olarak kabul edilebileceği yaklaşımına sarılmaktadır. Böylece, Kürt ulusunun ulusal varlığını inkar ettiği gibi, onlarca ulusal azınlığın varlığını da inkar etmeye devam etmektedir.

“Kürtler azınlık mı, değil mi?” tartışmalarının yürüdüğü ortamda, AB’nin dönem başkanlığını yapan Fransa’nın Ankara Büyükelçisi Bernard Garcia, TC’nin yangını söndüren itfaiyeci rolüne soyundu. Garcia, Türk hakim sınıflarına, Kürtlerin Türkiye tarafından azınlık olarak tanınıp tanınmamasının önemli olmadığını hatırlatarak; Fransız modelini önerdi. Buna göre bireysel hakların yaşama geçirilmesi, farklı toplulukların kendilerini ifade etmesinin, kendi kültürlerini yaşamasının önündeki engellerin kaldırılması gerekiyordu. Kısacası Türkiye’de varolan belli yasakların kaldırılması, Anayasal bazı değişikliklerin yapılmasıyla sorunun halledileceği yönünde “yol gösteriliyordu”...

KOB 8 Kasım’da açıklandığında beklenen olmuştu. KOB’da Kürtlerden bahsedilmemekte ve Kürtler “azınlık” olarak tanımlanmamaktaydı. KOB’da kavram olarak bile Kürtler-

den bahsedilmemesi Türk hakim sınıfları tarafından başarı olarak görülüp kutlandı.

KOB'da yer alan "Türk vatandaşlarının, anadillerinde TV ve radyo yayını yapmaları önündeki yasağın kaldırılması" ve "Köken farkı gözetmeksizin tüm vatandaşlar için, çoğulculuk ve kültürel hakların güvenceye alınması. Eğitim dahil, bu alanlardaki tüm kısıtlamalar kaldırılmalıdır." taleplerinin nasıl yerine getirileceği konusunda yürüyen tartışmalar, hakim sınıfların Türk şovenizmini, ırkçılığını, Türk olmayan ulus ve ulusal azınlıkları inkar siyasetini bir kez daha ortaya koydu.

KOB'da ortaya konan ve aktardığımız taleplerin, Fransa'nın Ankara Büyükelçisi Garcia'nın ortaya koyduğu yaklaşımla özde aynı olduğunu tespit etmek gerekiyor. Yani Türkiye'de "azınlık" statüsü yerine "bireysel hakların genişletilmesi", kısacası bazı yasakların kaldırılması talep edilmektedir.

Kuşkusuz, "Kapsayıcı Anayasal Vatandaşlık" olarak da ifade edilen bireysel hakların genişletilmesi, faşizmin hüküm sürdüğü bir ülkedeki yasakların azaltılması anlamına gelmektedir. Bu bağlamda, kötüler içinde daha az kötü olan bu durum, yasaklarla içiçe yaşayan milyonlarca insan için sahip çıkılması gereken demokratik bir görünüme bürünmekte ve çekici olmaktadır.

AB'ye üyelik, KOB'da ortaya konan "ev ödevleri"nin yerine getirilmesi TC'nin demokratikleşmesi olarak görülüyor, liberal burjuvazinin temsilcileri gibi, liberal burjuvazinin kuyruğunda yerini alan birçok "sol"cu, devrimci eskisi vb. de AB ile birlikte Türkiye'ye demokrasinin geleceğini kitlelere vaaz ediyor.

Elde edilecek bazı demokratik haklar, burjuva düzenin kitlelere, işçi ve emekçilere şirin gösterilmesi için kullanılmaktadır. Böylece, en ileri, en demokratik uygulamasında bile burjuva demokrasininin: şoven milliyetçi, ırkçı, yabancı düşmanlığı, dışa karşı yayılcı ve saldırgan olduğu, içte faşist tedbirlerle yürüdüğü, kısacası işçi ve emekçilerin sömürülmesi üzerine kurulu sistemin bir yönetim biçimi olduğu gerçeğinin üstü örtülmekte, kitlelerin bilinci karartılmaktadır.

İşçiler ve emekçiler için demokrasi,

gerçek insan hakları, ulusal sorunun gerçek çözümü, ulusal baskının bütünüyle ortadan kaldırılması vb. vb. sermayenin egemen olduğu, sömürü düzeninde mümkün olmadığı; burjuva demokrasininin, -ister AB'nin dayatması, ABD'nin tavsiyesiyle gelsin, isterse de Türk hakim sınıflarının kendi isteğiyle gelsin- burjuvazi için demokrasi olduğu; bunun zenginlerin daha zengin, yoksulların daha yoksullaşması anlamına geldiği vb. vb. gerçekler tersyüz edilmektedir.

İşçiler ve emekçiler için demokrasinin ön şartı, işçilerin, emekçilerin kendi iktidarlarıdır. İşçi ve emekçilerin kendi iktidarları gerçekleşmediği sürece, ulusal sorunun da gerçek çözümü mümkün değildir. KOB'da ortaya konan "anadilde TV, radyo ve eğitim" konularını da bu yaklaşım temelinde ele almak gerekiyor.

Tartışmamız bağlamında da en başta bilinmesi gereken şey, birçok kesim tarafından demokrasininin kâbesi olarak gösterilen AB'nin Katılım Ortaklığı Belgesi'nde ortaya konan tavrın, -Kürt ulusunun ulus olarak varlığını inkar etmenin de ötesinde- Kürt ulusunu "azınlık" statüsünde bile görmeyen; Türkiye'de varolan onlarca ulusal azınlığın varlığını tespit etmeyen ve bu haliyle inkarcı, şoven bir tavır olduğudur. KOB değişik ulus ve ulusal azınlıkların inkarı temelinde yükselen bir belgedir. Ve bu belgeye, bazı tali eleştiriler yönelterek de olsa onay veren herkes, bu inkarcılığı onaylayan bir konumdadır.

KÜRTÇE TV, RADYO TARTIŞMALARINDAN BAZI GÖRÜNTÜLER

KOB'da "anadiliyle yayın" veya kültürel haklar bağlamında takınılan tavrı yukarıda kısaca aktardık. Bu belgede sözkonusu edilen doğrudan ve yalnızca Kürtçe TV, radyo yayını değildir. Aslında KOB'un tespiti, Türkiye'de yaşayan herkesi "Türk vatandaşı" olarak değerlendirse de, bütün anadili Türkçe olmayan kesimlerin, (siz Kürt ulusu ve onlarca ulusal azınlık olarak okuyun) kendi dillerinde TV, radyo yayını öngörmektedir.

Fakat içinde bulunduğumuz koşullarda ulusal mücadele veren ve hakim sınıflara kendisini dayatan ulusal hareket Kürt ulusal hareketi olduğu için,

herkesin aklına her şeyden önce Kürtçe TV, radyo yayını ve eğitimi gelmektedir. Hakim sınıflar da dikkati Kürtçe TV, radyo yayınına çekerek tartışmayı mümkün olduğunca sınırlamak ve Türkiye toplumunda egemen olan Türk şovenizmi de kullanılarak vitrinin bu bölümü süslenmeye çalışıyor.

KOB'un yayınlanması sonrasında Kürtçe TV, radyo tartışması, Avrupa ile ilişkilerden sorumlu Devlet Bakanı, Başbakan Yardımcısı Mesut Yılmaz tarafından başlatıldı. 13 Kasım'da yaptığı açıklamada Yılmaz "Doğu'ya Kürtçe yayını kolay ulaştır" diyerek TRT'de Kürtçe yayın önerisinde bulundu.

Yılmaz'ın bu açıklamasından 7 Aralık'ta Genelkurmay Başkanlığı'nın açıklamasına kadar geçen sürede Kürtçe TV, radyo yayını üzerine -yer yer Kürtçe eğitim üzerine de- yoğun bir tartışma yürüdü.

Kürtçe TV, radyo tartışmasında çok cephelilik yaşandı, yaşanıyor. Bu cepheleşmenin bazı görüntüleri özetle şöyledir:

MHP ve MHP gibi açık kafatasçılar Kürtçe TV, radyoya karşıdır. Kürtçe TV, radyo gereklidir diyenleri "vatan haini" (örneğin Mesut Yılmaz'ı) vb. olarak değerlendiriyorlar.

Genelkurmay Başkanlığı açıkça "Kürtçe TV, radyo olmaz" demese de anadilde yayının PKK tarafından kullanılmak istendiğini ve bunun "terörün ikinci boyutu" olduğunu söyleyerek "kaygılarını" hükümete bildirdi. Genelkurmay Başkanlığı ayrıca, AB'ye üye olmaya karşı olmadığını da açıkladı. Buna göre Genelkurmay, KOB'a uyulmasını, ama yapılacak düzenlemelerin, TC'nin bekâsını zedeleme ihtimali olmayacak biçimde düzenlenmesini istiyor.

Diğer partiler, DSP, ANAP, RP, DYP, CHP, HADEP, ÖDP vb. vb. partiler kendi aralarındaki farklılıklara rağmen, şu ya da bu ölçüde Kürtçe TV, radyo yayınından yana görünmektedir.

Çıkış noktaları, gerekçeleri değişik de olsa Kürtçe TV, radyodan yana tavır takınanlar arasında öne çıkan farklılıklar ise, öncelikle Kürtçe yayının, devlet kanallarından (örneğin TRT'de) mi, yoksa özel televizyon veya yayın kanallarından mı yapılacağı konusundadır.

Bir bölümü ise, örneğin HADEP, ÖDP, CHP gibi partiler ise hem devlet basın-yayın organlarından, hem de özel basın-yayın organlarından yapılmasını istemektedirler.

Devlet kanallarından yayın yapılmasını isteyenlerin esas savunuları, (bunlara Mesut Yılmaz ve MİT Müsteşarı Atasagun ve Müsteşar Yardımcısı Alpay da dahildir) Kürtçe yayın yoluyla Türkçe bilmeyen insanların devlete kazanılmasıdır. Mesut Yılmaz şunları söylemektedir:

“Vatandaşlarımızın önemli bir bölümü çanak antenlerle bölücü örgütün yayın organını izliyor. Bunu biliyor muyuz, kabul ediyor muyuz? Devlet olarak bundan memnunsak devam edelim, memnun değilsek bölücü olmayan, ayrılıkçı olmayan ama yeterince belki Türkçe bilmediği için dünyadaki gelişmeleri, yayınları izleme ihtiyacını biz karşılayalım.”

Teknolojinin geliştiği ortamda bunu cezalarla, yasaklarla önlemeniz mümkün değildir. Devlet olarak aklınızı kullanacaksınız, kendi birliğinizi kendi değerlerinizi korumak için o vatandaşlarımızı kendinize cezbedecek yayın politikasını mutlaka hayata geçireceksiniz, başka çareniz yoktur.” (Sabah, 15 Kasım 2000)

MİT Müsteşar Yardımcısı Mikdat Alpay ise şunları söylemektedir:

“Oradaki vatandaşı kazanmak istiyor musunuz, istemiyor musunuz? İstiyorsanız derdinizi anlatmanız lazım. Neyle anlatacaksınız? İşaretle mi anlatacaksınız? (...) Onu kazanmak istiyorsak, ona ulaşmamız lazım. Türkiye'nin çıkarı için Apo'yu nasıl kullanıyorsak, Kürtçeyi de kullanırız. Bunu da başkalarının bizden istediği şekilde değil, kendi istediğimiz şekilde yapabiliriz.” (Milliyet, 28 Kasım 2000)

İşte Türkiye’de Kürtçe TV, radyo yayını tartışmasının başını çekenlerin yaklaşımı böyledir. Bunların “demokratik bir hak” olarak anadilde yayından yana olmaları diye bir durum yoktur. Hayır! KOB’da ortaya konan bir “ev ödevi”nin, Kürtlerin nasıl Türkleştirileceği hesaplarıyla yerine getirilmesinin hesapları yapılmaktadır. “Demokratikleşme” görüntüsü içinde Türkleştirmeye, 77 yıldır zorla, baskıyla, zulümle vb. vb. yapamadıklarını, bu sefer “demokratik”leşme maskesiyle gerçekleştirmeye çalışıyorlar.

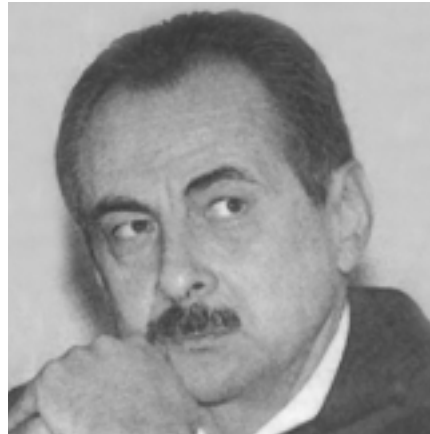
Kürtçe yayının özel radyo ve tele-

vizyon kanallarından yapılmasından yana ve devlet kanallarından yapılmasına karşı olanların nedenleri ise değişiktir.

Bir bölümü, eğer devlet Kürtçe yayın yaparsa, ardında Kürtçe eğitim gelir ve bu diğer Türk olmayan etnik gruplara da bu hakkın verilmesini beraberinde getirebilir; sonuçta Türkiye’nin “vatanı ve milletin bölünmez bütünlüğü”nün tehlikelerle karşılaacağı vb. vb. nedenlerle Kürtçe yayının devlet kanallarından yapılmasına karşı çıkmaktadır. Bir bölümü ise, devletin, aslında “Türkçe televizyonculuk” da yapmaması gerektiği nedeniyle “Kürtçe televizyonculuk da yapmaması” gerektiğini savunmaktadır.

Genelkurmay Başkanlığı tarafından 7 Aralık’ta yapılan “Kürtçe TV terörün ikinci boyutu” açıklamasına kadarki dönemde yürüyen tartışmanın kaba görüntüsü böyledir. Bu tartışmada MİT Müsteşarı’nın neden konuştuğu, Başbakanın izin alıp almadığı, Başbakanın MİT Müsteşarı’nın tavrını onaylaması, MİT üzerinden koalisyon hükümetinin ortağı MHP’yi ikna açıklaması mı yaptırıldığı vb. vb. konuları da tartışıldı. Hatta RTÜK Başkanı, “Televizyonlar önce Türkçe’yi öğrensin” diyerek tartışmaya “bilimsel” bir boyut bile getirdi...

Bütün bu tartışmalar şimdilik Genelkurmay Başkanlığı’nın açıklamasıyla donduruldu... Fakat AB’nin KOB’da ortaya koyduğu “ev ödevleri” gündemde duruyor. Ve bu ödevler, şu ya da bu biçimde yerine getirilmeye çalışılıyor. TC, AB’ye üyelikten vazgeçmediği sürece de KOB’da ortaya konan taleplerin yerine getirilmesi için çaba gösterme durumundadır. Bu

MİT Müsteşarı Atasagun Kürtçe yayın yoluyla Türkçe bilmeyen insanların devlete kazanılmasını istemektedir!

bağlamda “anadilinde TV, radyo yayını” önündeki yasaklar da kılıfına uydurularak kaldırılacaktır.

Faşist Türk ordusunda Kürtçe dil eğitiminin yapıldığı, bu eğitimin İstanbul’da bulunan Kenan Evren Kışlası’ndaki Lisan Okulu’nda gerçekleştirildiğinin kamuoyuna yansdığı; en başta da TC’nin AB’ye üye olmaya kararlı olduğu bir ortamda, Kürtçe TV, radyo yayınının da şu ya da bu biçimde yapılacağını tespit etmek için kâhin olmaya gerek yoktur...

Ama bir sorunun altını çizmek gerekiyor: Türk hakim sınıflarının TC’nin AB’ye üye olması için “anadilinden TV, radyo yayını” önündeki yasakları kaldırması, Kürtçe TV, radyo yayınlarının yapılması Türkiye’nin gerçek anlamda demokratikleşmesi anlamına gelmemektedir. Kuşkusuz, bugüne göre bazı yasal değişikliklerle belli iyileşmeler olacaktır. Bu bağlamda burjuva demokrasisi çerçevesindeki reformlara, verilecek haklara karşı çıkmak ne kadar yanlışsa, bu hakların savunuculuğuyla kendisini sınırlamak, iyileştirme olduğu için kırıntılarla yetinmek de yanlıştır.

Bunun da ötesinde reformların bizzat hakim sınıflar tarafından gündeme getirildiği bir durumda, reform talepleri için hakim sınıfların siyasetinin kuyruğuna takılmak da kökten yanlıştır. Bunu tespit etmemizin esas nedeni, PKK ve aynı kulvarda yürüyenlerin tavrıdır.

KOB’a PKK tarafından getirilen esas eleştiri Kürt ve Kürtçeden açıkça bahsetmemesi, Kürt sorununu dile getirmemesi vb. yönündedir. Osman Öcalan’ın deyimiyle AB, “Türkiye’nin hassasiyetlerini” gözönüne almıştır, ama “Kürtlerin hassasiyetlerini” de gözönüne almalıdır. PKK bu farklılık dışında KOB’un geri kalan kısmına esasta onay vermekte; bunu “Türkiye’nin demokratikleşeceği, Kürt ulusal sorununun çözüleceği” vb. olarak kitlelere empoze etmektedir. TC’nin AB’ye güçlü biçimde girmesi için Kürtlerle barışma, birleşme vb. yönlü akıl vermeler de işin cabası...

KNK Yürütme Konseyi üyesi Remzi Kartal ise KOB ile Abdullah Öcalan’ın açıkladığı 3K haklar projesi ile paralellikler arzedtiğini açıklıyor ve KOB’un iki önemli eksikliğini, demokratikleşmenin sürece yayılması ile Kürtlerin azınlık olarak kabul edil-

FAŞİST TÜRK DEVLETİ GÜNEY KÜRDİSTAN'DAN DEFOL!

Güney Kürdistanlı feodal Talabani kliği Güney Kürdistan'da konuşlandırılmış olan PKK güçlerine karşı planlı bir savaş yürütüyor. PKK verilerine göre bugüne kadar bu saldırılar sonucunda çıkan çatışmalarda 43 gerilla hayatını kaybetti. Ölen peşmergeler hakkında Kürdistan Yurtseverler Birliği (YNK) bugüne kadar bir açıklama yapmış değildir. PKK bu saldırılar karşısında savaşmak istemediğini ve arabulucuların devreye girmesiyle sorunun barış içerisinde çözümlenmesini talep etti. PKK Başkanlık Konseyi Sürgündeki Kürdistan Ulusal Kongresi'nin (KNK) arabulucu olarak çalışabilmesi için tek taraflı ateşkese hazır olduğunu açıkladı. Ancak 16 Aralık 2000 tarihinde yapılan bir açıklamayla, YNK'nın bu süreci hazırlık yapmak için kullandığını gerekçe göstererek bu kararı askıya aldıklarını bildirdiler.

TC'nin yapmış olduğu yığınaklara bakıldığında, YNK'nın saldırılarını artıracakları kesindir. Toprak ağası Talabani bölgede faşist Türk devletinin ve emperyalistlerin taşeronluğunu profesyonel bir şekilde sürdürüyor. Faşist Türk devletinden para ve silah yardımı alan Talabani Türk devletinin katliamlarının maşası rolünü üstlenmektedir.

Bu çatışmaların kime yararı var?

Bu çatışmaların ne Güney Kürdistanlı ne de Kuzey Kürdistanlı emekçi ve köylülere yararı olmadığı açıktır. Güney Kürdistanlı emekçi ve köylüler gerici Talabani kliği tarafından emperyalistlerin çıkarları için kullanılıyorlar. Bugün başka bir Kürt örgütüne karşı! Yani Kürdü Kürde kırdırma siyasetine alet olmaktadır.

Güney Kürdistanlı peşmergeler; silahlarınızı sizi emperyalistlerin ve faşist Türk devletinin çıkarları için kardeş kanı dök-

meye zorlayan Talabani ve onun şahsında gericiliğe karşı kullanın!

Yurtsever, demokratik ve devrimci güçler arasındaki her türlü şiddeti red ve mahkum edilmelidir. Bu şiddetin emperyalistlerin, faşistlerin ekmeğine yağ sürmek olduğu, olacağı kavranmalıdır. Hakim sınıflara hizmet ettiği, edeceği kavranmalıdır.

PKK silahlı mücadeleyi bıraktığını açıklamıştır. Ancak TC PKK'yi imha etme girişimini başlatmıştır. **Şiddetin kaynağı TC ortadan kalkmadıkça Kürdistan'a barış asla gelmeyecektir.**

Faşist TC Güney Kürdistan'dan defol!

Faşist Türk devleti defalarca silahlı kuvvetleriyle Güney Kürdistan'a girip yoksul Kürt emekçi ve köylüleri üzerinde katliamlar gerçekleştirdi. Bu seferki hedefleri silahlı mücadeleye son veren PKK gerillasını imha etmektir. Bunun için de Osmanlı'dan devraldıkları Kürdü Kürde kırdırma siyasetini Talabani uşağını kullanarak uyguluyorlar. Kuzey Kürdistan'daki katliamlarına doymayan faşist Türk devleti bölgede etkinliğini artırmak için yeni katliamlar peşinde koşmaktadır.

Kuzey Kürdistanlı, Türkiyeli emekçiler-köylüler...

Faşist TC'nin bu siyasetini teşhir edelim, mücadele edelim, örgütlenelim, savaşalım!

Biz Kuzey Kürdistanlı Bolşevikler olarak emperyalistlerin PKK güçlerine karşı giriştiği bu saldırıyı nefretle kınıyoruz.

YNK'lı Peşmergeler, emekçiler ve köylüler bu saldırıları hemen durdurmalıdır! Peşmergeler, Güney Kürdistanlı emekçiler faşist Türk devletini Güney Kürdistan'dan defetmelidir!

19 Aralık 2000 ▲

stêrka bolşewik taraftarları

memesi diye ortaya koymaktadır. Bu arada bazı Kürt kurumlarından Kürtçe TV için TRT'ye destek verebilecekleri yönlü mesajları açıklandı...

Türk hakim sınıfları Kürtleri devletle birleştirmenin bir aracı olarak Kürtçe TV, radyo yayını ele alırken, PKK ve aynı kulvardaki Kürt kesimi

ise düzene daha fazla yamanmanın, devlete şirin görünmenin yollarını arıyorlar.

Ulusal sorunun gerçek çözümü gibi diller arasındaki gerçek eşitlik de işçilerin, emekçilerin devrimci demokratik diktatörlüğü koşullarında sağlanacaktır. Ulusal baskının ortadan kaldı-

rıldığı, her ulus ve milliyetin kendi dilinde özgürce ve demokratik içerikli yayınlar yaptığı bir düzen, değişik ulus ve milliyetlerden işçilerin, emekçilerin birliği ve ortak mücadelesi temelinde, işçi ve emekçiler tarafından yaratılacaktır.

30 Aralık 2000 ▲